

Scholingsproject in Andhra Pradesh

De in Hyderabad gevestigde MV Foundation begon ooit als een van de vele plattelands ontwikkelingsorganisaties. De laatste jaren richt de organisatie zich hoofdzakelijk op de uitbanning van kinderarbeid in Shankarpally mandal van het Ranga Reddy district in Andhra Pradesh.

De MV Foundation werd in 1981 opgericht. In eerste instantie hield de organisatie zich bezig met onderzoek op sociaal terrein en het publiceren daarover. Tegenwoordig is de aandacht gericht op het platteland, waarbij de nadruk ligt op de bestrijding van kinderarbeid. De organisatie werkt in het Ranga Reddy district, ten zuiden van Hyderabad.

Shantha Sinha, die de MV Foundation leidt, is van mening dat: "Ieder kind dat niet naar school gaat in principe als werkend kind kan worden aange-merkt. Alle kinderen tussen de 5 en 14 jaar die niet op school verschijnen verrichten waarschijnlijk kinderarbeid. Zij behoren daarmee tot onze doelgroep. Het maakt niet uit of het kind thuis werkt of voor een ander, of het in een gevaarlijke of in een ongevaarlijke bedrijfstak werkt, of het betaald of onbetaald werk verricht of dat het op dagloon of op contractbasis ergens werkt."

Kinderscholingskampen

De methode die de MV Foundation bij de bestrijding van kinderarbeid hanteert krijgt veel aandacht in India. De MV Foundation kent zogeheten 'kinderscholingskampen' waarin

kinderen die niet naar school gaan worden opgevangen. De kinderen krijgen in een periode van een paar maanden een stoomcursus die hen voorbereidt op het reguliere Indiase onderwijs. In 1991 begon de MV Foundation op experimentele basis met deze methode in Shankarpally mandal in het Ranga Reddy district. Zestien meisjes die werkten werden van de werkvloer gehaald en namen deel aan een vier maanden durende overbruggingscursus. Ze zijn nu ingestroomd in het reguliere onderwijs en zitten in klas zeven en acht.

De MV Foundation heeft sindsdien in het Ranga Reddy district een groot aantal vrijwilligers in dienst genomen. "Eigenlijk zijn vrijwilligers onderbetaalde beroepskrachten", aldus Shantha Sinha. Zij mag hen van haar financiers (onder andere UNICEF) niet meer betalen dan zo'n vierhonderd roepies per maand. Haar financiers zijn namelijk bang dat mensen op de baan afkomen omdat het goed betaald is, in plaats van dat ze sociaal gemotiveerd zijn om het werk te doen. En sociaal gemotiveerd zijn ze. Ze werken hard in de dorpen om er achter te komen welke kinderen niet naar school gaan, terwijl ze dat gezien hun leeftijd wel zouden moeten. Ze proberen op allerlei manieren om de ouders bewust

Rajassee (foto: Ipe v.d. Deen)

te maken van het feit dat "Werken voor ouderen is, en kinderen horen te spelen en naar school te gaan". Het door de MV Foundation gekozen beeldmerk geeft dat kort en bondig weer.

Nadat de vrijwilligers voldoende vertrouwen hebben gewekt bij de ouders en kinderen en ze hen hebben overtuigd van de noodzaak van onderwijs nemen ze hen mee naar een 'scholingskamp' in de buurt van het dorp waar ze wonen.

Nieuwsgierige ouders

Half december vorig jaar werd er weer een nieuw kamp geopend in het dorp Chevella. Kinderen uit dorpen in een omtrek van vijf tot zeven kilo-

gebracht. Daar had de MV Foundation een gebouw gekraakt dat al een aantal jaren leeg stond. Het gebouw was ooit, aldus de eerste steen, onderdeel van een Indiaas-Nederlands gezondheidsproject voor moeder en kind. Het project was al enige jaren geleden afgesloten en het gebouw was er vóór de kraakactie dan ook slecht aan toe.

Toen wij arriveerden kwamen er nog steeds groepen kinderen aan, onder leiding van MV Foundation vrijwilligers. Sommigen van hen nog veel te jong om naar school te gaan, maar ze kwamen met hun broertje of zusje mee omdat er thuis geen oppas was. Ook een enkele ouder kwam mee om te kijken wat er nu precies gebeurde in het scholingskamp. De kinderen werden in groepen ingedeeld en kregen vervolgens een slaappleeds toegevoegd. Er werd voor hen gekookt, ze kregen zeep en dergelijke en mochten zich in een nabijgelegen stroompje gaan wassen.

De MV Foundation is een voorstander van volledig dagonderwijs aan de kinderen. Shantha Sinha: "Waarom zouden deze kinderen niet in het reguliere lagere en middelbare onderwijs terecht mogen komen? Wij willen hen dezelfde kansen bieden die andere kinderen, die van jongs af aan naar school gaan, ook krijgen. Zij hebben net zo goed recht op vakken als Engels, scheikunde en wiskunde."

Jaloers

Elders in Chevella is een meisjes scholingskamp in een groot gebouw gevestigd. Terwijl we met Shantha Sinha en een aantal stafleden aan het ontbijt zitten komen steeds meer meiden binnendruppelen. Eén van hen, de dertienjarige Rajassee, vertelt haar verhaal: "Tot voor

een aantal maanden heb ik in de katoenteelt gewerkt en daarnaast thuis in het huishouden. Naar school gaan zat er niet in. Toen iemand van de MV Foundation in het dorp kwam en vertelde over de mogelijkheden om naar school te gaan leek mij dat wel wat. Mijn ouders waren er in het begin helemaal niet voor. Ze zagen het niet zitten dat ik in een scholingskamp zou worden opgenomen. Ze waren bang dat er van alles en nog wat met mij zou gebeuren. Ondertussen zijn ze ervan overtuigd dat dat niet het geval is." Tijdens een rondgang door de school komen we een moeder en een oma tegen die met verbazing zitten te kijken naar wat hun (klein)dochter allemaal leert. Zij zijn blij dat ze nu naar school gaat en eigenlijk ook wel jaloers dat ze zelf die kans niet hebben gehad.

Blijde gezichten

Vijftien kilometer verderop ligt het dorpje Nyalata. Daar gaan alle kinderen in de schoolgaande leeftijd ook werkelijk naar school. De jonge hoofdonderwijzer, P. Raghavendrachary, is er samen met het oudercomité en de MV Foundation in geslaagd om de ouders in het dorp te overtuigen van de noodzaak van onderwijs. "Alhoewel het plukseizoen in de katoen nu is aangebroken blijven alle 244 kinderen naar school komen. Onderwijzers uit andere dorpen komen hier kijken hoe dat kan. Ik leg hen dan uit hoe we dat voor elkaar hebben gekregen in de hoop dat het hen ook zal lukken", aldus Raghavendrachary. Dat niet iedereen even blij is met de hoofdonderwijzer blijkt uit plannen om hem over te plaatsen naar een ander dorp. Dat wordt op allerlei manieren aangevochten, maar of het zal lukken om hem voor deze voorbeeldschool te behouden is de

vraag.

Eén van de vaders uit het oudercomité geeft te kennen dat hij het een goede zaak vindt dat zijn kinderen nu naar school gaan: "Het vervelende is wel dat ik nu minder tijd heb om mijn vrienden en familie te bezoeken. Ik moet de gedorven inkomsten compenseren door harder en langer te werken. Ik vind de leus van de MV Foundation 'Kinderen horen te spelen en naar school te gaan, in plaats van te werken' terecht en moet de consequenties daarvan dus voor lief nemen. De ouders in het dorp zien de school nu voor een deel ook als 'onze' school. Wij leveren ook een financiële bijdrage voor verschillende activiteiten van de school en voelen ons daarom mede verantwoordelijk voor wat er gebeurt."

Zo'n twaalf uur na ons vertrek uit Hyderabad zijn we weer in de stad. Veel kindergezichten dwarrelen voor mijn ogen langs. Blijde en vrolijke gezichten, glimogjes van kinderen die zin in het leven hebben.

Ipe van der Deen

In de volgende India Nu zullen een aantal Indiase meningen over onderwijs aan kinderen naast elkaar worden gezet.